

relsen ikke optage dem paa Valglisten, og det gør den sikkert heller ikke noget Sted i hele Landet, undtagen maaske i København. Da altsaa den foreslaaede Paragraf fuldstændig vil omkalfatre de gældende Bestemmelser angaaende Affattelsen af Valglisten, vil jeg ikke kunne tiltræde Ændringsforslaget, og jeg mener, det ikke er rigtigt her at opstille et saadant Forslag. Hvis der er delte Meninger om Lovmedholdeligheden af, hvad der i denne Henseende Landet over anses for det rette, forekommer det mig, at man maa vente med at foreslaa Lovgivningsmagtens Indgriben her, til vi foretager en Revision af Valglovens Bestemmelser.

Jensen-Sønderup: Den ærede Ordfører rettede det Spørgsmaal til mig, hvor i § 5 der er givet Ret til at slette Skatterestanter paa Valglisten. Der er ikke givet nogen som helst Ret dertil. Der er kun givet en Pligt til at slette dem, der er fraflyttet, naar Valget foregaar. Det er derfor, jeg hævder, at alle andre end de fraflyttede — uden Hensyn til, om de var Skatterestanter den 15. Februar eller ej — har Ret til at stemme, naar først de er paa Valglisten. Men det ærede Medlem kan ikke fastholde den Fortolkning, at det gælder om, at de paa den Dag, Valget foregaar, ikke staar i Skatterestance.

Ordføreren (Poul Christensen): Til det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamson), der klagede over, at jeg ikke før havde fremført den af mig hævdede Forstaaelse af den kommunale Valglovs § 1 og § 5, skal jeg sige, at jeg har fremført den i Udvalget, men da var det næsten umuligt at faa Ørenlyd for den. Hvis det ærede Medlem var til Stede i Udvalgs-mødet, vil han erindre, at jeg fremførte den der — det var jo ogsaa det rette Sted og det rette Tidspunkt. Jeg ved, at denne Forstaaelse af Loven har været Praktis i København og paa Frederiksberg, og jeg ved ogsaa, at der er Landkommuner, hvor man ikke har slettet Skatterestanter. Jeg skulde med Fornøjelse have været Skatterestant, hvis jeg havde tænkt mig, der kunde ytres Tvivl om min Betragtningens Holdbarhed, thi der er ingen Tvivl om, at jeg vilde have vundet denne Sag ved alle Retter, hvis jeg havde bragt den frem til retslig Afgørelse.

Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) sagde, der var noget, der hed Valglisten, og noget, der hed berigtigede Valglisten. Ja, det er rigtigt, men valg-

berettigede efter den kommunale Valglovs § 1 er de, der ved Valgets Afholdelse har betalt Skat, det kommer det ærede Medlem fra Assens ikke udenom. Der er intet som helst Sted i Valgloven, der giver ham Ret til at stryge den vedkommende af Valglisten før Valgdagen. Der staar, at naar Valglisten endelig berigtiges, skal de optages, der tidligere har erhvervet Valgret, samt de, der opfylder Betingelserne med Hensyn til Alder og Bopæl, men der staar ikke noget om Skatten. Og der staar i § 1, at den har Valgret, som ved Valgets Foretagelse har Bopæl i Kommunen og er Skatteyder o. s. v., og han maa ikke slettes paa et tidligere Tidspunkt end selve Valgdagen. Det gør man heller ikke alle Vegne, i alt Fald er der adskillige Kommuner, hvor man ikke gør det, fordi man har den Opfattelse, at det er mod Loven. Gør man det, handler man mod Lovens Aand og klare Ordlyd.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem fra Nibe (Kvist) gentog sin Argumentation mod Bestemmelsen i Lovforslagets § 1. Denne Argumentation vilde med akkurat samme Gyldighed kunne anføres overfor den gældende Lov, hvorefter man er forpligtet til at modtage Genvalg efter 1 Valgperiode. Thi hvis det, som det ærede Medlem mener, maa anses for unyttigt og urimeligt at tvinge et Medlem til at modtage Genvalg efter to Valgperioders Forløb, maa det med akkurat samme Virkning kunne gøres gældende, at det er unyttigt og urimeligt at gøre det efter 1 Valgperiode. Det ærede Medlems Argumentation er derfor i fuldkommen Strid med den Aand, som præger vor kommunale Lovgivning, hvorefter det kommunale Hverv er et borgerligt Ombud, som man indenfor en vis Grænse er pligtig at tage imod. Hvis man vil bevæge sig indenfor den gældende Lovgivning og dens Princip, er det eneste, der kan gøres til Genstand for Tvivl, det, om det er hensigtsmæssigt at gøre Varigheden af Ombudet lidt længere eller lidt kortere, og jeg mener, at jeg tilstrækkeligt har godtgjort, at de forhaandenværende Forhold gør det naturligt at forlænge det nuværende Tidsrum noget, og jeg er stadig ude af Stand til at forstaa, at to store Partier her i Rigsdagen i en Situation som den nuværende vil forkaste en saa naturlig Bestemmelse som den foreslaaede.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Statskassen skal yde en Del af de Bidrag, som gives til Sogneraadsfor-